

SENTÈNCIA 2003-33 DE 24 DE JULIOL DE 2003

CAÇA. Infracció per portar l'arma desenfundada per una carretera secundària. El retard en l'execució de la sanció no comporta la revocació tàcita de la mateixa.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar, mitjançant la sentència de 17 de març de 2003, la demanda formulada pel Sr. L.M.B. contra el M.I. Govern, en què sol·licitava que s'anul·lés la resolució de 6 de maig de 2002, confirmada tàcitament en tràmit de reposició per silenci administratiu, en virtut de la qual li fou imposada una sanció de 1.502'54 euros de multa i la suspensió de la llicència de caça per tres temporades, com a responsable d'una infracció molt greu de l'article 43.4 de la Llei de caça, en relació amb l'article 13.3 de la mateixa, pel fet de portar una arma desenfundada per la carretera CS-110, dins del vedat d'Enclar.

2n.- La representació de l'agent va interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència en data 3 d'abril de 2003, que va formalitzar davant d'aquesta Sala el 5 de maig següent. El recurs es fonamenta en l'al·legació de què l'interessat no es trobava dins del vedat d'Enclar, sinó a la carretera secundària CS-110, a pocs metres de la frontera d'Os de Civís; que va actuar amb la màxima diligència, des del moment en què portava l'arma sense munició; i que la sanció ha quedat sense efecte, com a conseqüència de la posterior expedició de la llicència de caça de l'isard per a la temporada 2002 per part de l'Administració, la qual cosa és contradictòria amb la suspensió que li havia estat imposada.

3r.- La representació del Govern va contestar el recurs mitjançant escrit presentat el 23 de maig de 2003, en què sol·licita la confirmació íntegra de la sentència apel·lada.

4t.- L'acte de la vista oral va tenir lloc el 16 de juny de 2003, en el qual les parts van exposar les argumentacions que van considerar més adients a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'article 13.3 de la Llei de caça de 13 d'abril de 2000 disposa que, als llocs habitats, carreteres generals i carreteres secundàries inclosos en un vedat de caça, només s'autoritza portar armes si estan descarregades i degudament enfundades. La infracció d'aquest precepte està qualificada com a falta molt greu en l'article 43.4 de la pròpia llei, la qual es sanciona amb multa de 250.001 a 500.000 pessetes i la suspensió de la llicència de caça per tres temporades.

Tercer.- En el supòsit que ara s'examina, com es desprèn del constatat dels fets que va aixecar el membre del Cos de Banders que va presenciar-los de forma personal i directa, l'interessat transitava pel quilòmetre 6 de la carretera CS-110, dins del vedat reserva d'Enclar, amb la seva arma desenfundada i descarregada, portant la munició dins de la motxilla.

És ben evident que aquests fets constitueixen la infracció molt greu abans esmentada, ja que l'article 13.3 de la Llei de caça prohibeix portar armes que no estiguin degudament enfundades per les carreteres secundàries incloses en un vedat de caça, com ha succeït en aquest cas.

D'altra banda, no es pot considerar que l'interessat duia l'arma desenfundada per una circumstància aliena a la seva voluntat, ja que, com es desprèn del propi relat de fets que realitza l'agent, la funda estava a l'interior del vehicle que conduïa ell mateix, de manera que l'hagués pogut portar junt amb l'arma quan abandonà el mitjà de transport per causa d'una avaria. En definitiva, si l'interessat va ometre agafar la funda junt amb l'arma, això obeeix a una negligència que justifica la imputació de la infracció.

Quart.- En darrer terme, no es poden compartir els arguments de l'apel·lant, que sostenen que l'atorgament d'una llicència per a la caça de l'isard durant la temporada 2002, quan encara no havia transcorregut el termini prorrogat per a resoldre el recurs de reposició, ha vingut a deixar sense efecte la resolució sancionadora. En efecte, el fet de què l'Administració hagi posposat l'execució de la sanció, presumiblement fins a la fermesa de la mateixa, en cap cas es pot equiparar a una revocació que, com diu la sentència del Tribunal *a quo*, hauria de ser expressa.

En conseqüència, s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació i confirmar en els seus propis termes la sentència apel·lada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la representació del Sr. L.M.B. contra la sentència dictada el 17 de març de 2003 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.